

דעות מעריב

{ מוריס כלפון }

נגמרו התירוצים

הנתונים שפורסמו במעריב על חוסר הנכונות של משרדי הממשלה להעסיק מוגבלים - מחרידים. הגיע הזמן שילמדו שם מהפתיחות והנאורות של צה"ל

החשיפה של "מעריב" בשבוע שעבר ("כמחצית ממשרדי הממשלה לא קלטו מוגבלים לעבודה", 23.11.11) על כך שנכשלה התוכנית המיוחדת של משרד התמ"ת לשילוב בעלי מוגבלויות בסביבת העבודה הממשלתית, ורק מספר זעום של בעלי מוגבלויות נקלט במשרדי ממשלה או בחברות קשורות - גרמה בוודאי צער רב לקוראים רבים. היא אולי הפתיעה את רוב ציבור הקוראים, אבל לא אותי ואת שכמותי המעורים בתחום זה.

מניסיוני כיו"ר אגודת עמ"י לטיפול במוגבלים במחוז הדרום, אני יכול להעיד על התסכול הרב שהוא מנת חלקנו כאשר אנחנו מנסים למצוא להם תעסוקה הולמת. לצערי, בתחום זה אין חדש תחת השמש ואין זכר לרוחות הקדמה והפתיחות המנשבות בארצנו.

העובדים שלנו מרווחים על מגוון מרשים ויצירתי של תשובות מתחמקות מצד מעסיקים ממשלתיים שאליהם הם פונים, החל מ"כרגע אנחנו לא צריכים" וכלה ב"אנחנו נתקשר אליכם כאשר נודקק". וזאת אף שמשרדים אלו מחויבים על פי חוק לקלוט מכסה של חמישה אחוזים מהעובדים מקרב בעלי המוגבלויות.

התסכול גדל שבעתיים כאשר זוכרים כי המעסיקים הללו יכולים ליהנות מפרי עמלם של המוגבלים בעלות אפסית של כאלף שקלים בחודש לעובד, כלומר הם מסרבים לקלוט עובדים מוגבלים אף שמדובר בנטל קטן מאוד על תקציב המשרד או המחלקה.

בסקר שערכנו לא מכבר התברר כי למרות המודרנה בכל התחומים הרי בתחום של היחס למפגרי עדיין שולטות הבורות והרעות הקדומות; הציבור הרחב מתייחס אל ציבור המפגרים כאל ציבור לא נקי, אלים או כזה שלא נוה פיות להיות במחיצתו. התברר עוה, הגם שקשה לעכל נתון מועזע זה, שחלק מהציבור חי בתחושה שהפיגור השכלי מידבק. עד כדי כך.

אם יש קרן אור בסיפור הזה הרי היא יחסו של צה"ל לאוכלוסייה זו. אצלנו במחוז הדרום יש ניסיון מוצלח מאוד של עבודה מול בסיסי צבא גדולים בנגב שנוטלים על עצמם "לגייס" צעירים מוגבלים בדרגות שר נות לעבודות אפסנאות בבסיס. הם מעניקים לחניכים שלנו מדים, ארוחות צהריים עם החיילים ויחס חם. כמוכן גם שכר צנוע. בתמורה הם מקבלים עובדים מסורים, מאושרים וגאים שעושים עבודה טובה וחוסכים לצה"ל הרבה ירדיים עובדות.

אין לכם מושג איזה אושר גורמת העבודה הזאת, תחושת התרומה הזאת, לחניכים המוגבלים שלנו. הלב יוצא אליהם כשרואים באיזו התלהבות הם יוצאים בבוקר לעמל יומם לבושים מדים של צה"ל ובאיזו תחושת סיפוק הם שבים אלינו בערבו של יום.

הלוואי שמשרדי הממשלה השונים היו לומדים מזה"ל פרק בתחום אנושי חשוב כל כך זה. ☺

הכותב הוא יו"ר אגודת עמ"י לטיפול באוכלוסיית המוגבלים בדרום